

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Rodinné Věci a Dědictví](#) > [Dědictví](#) > [Dědická Řízení](#) > [Poland](#)

Dědická řízení

Obsah zajišťuje

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Polsko

Tento informační přehled byl vypracován ve spolupráci s [Radou notářství Evropské unie \(CNUE\)](#).

1 Jakým způsobem se vyhotovuje pořízení pro případ smrti (závěť, společná závěť, dědická smlouva)?

Podle polského práva lze pořízení o majetku pro případ smrti vyhotovit pouze formou závěti. Společná závěť je však nepřipustná. Jsou přijímány následující formy závěti:

- holografická závěť (*testament holograficzny*), která je celá sepsána, datována a podepsána zůstavitelem,
- notářská závěť (*testament notarialny*) pořízená notářem ve formě notářského zápisu,
- allografní závěť (*testament allograficzny*) sepsaná v přítomnosti dvou svědků před starostou obce (*wójt*), primátorem města (*burmistrz*), předsedou městské rady (*prezydent miasta*), předsedou okresního výkonného výboru (*starosta*), maršálkem vojvodství (*marszałek województwa*), vedoucím správním úředníkem okresu nebo obce (*sekretarz powiatu/sekretarz gminy*) nebo vedoucím veřejného matričního úřadu (*kierownik urzędu stanu cywilnego*),
- ústní závěť (*testament ustny*) (která může být pořízena pouze osobou v bezprostředním očekávání smrti, pokud je nemožné nebo velmi obtížné pořídit závěť některým z výše uvedených způsobů), pořízená za přítomnosti tří svědků,
- cestovní závěť (*testament podróżny*) sepsaná na palubě polské lodi nebo letadla během cesty (zůstavitel prohlašuje svou vůli před kapitánem lodi nebo letadla nebo jeho zástupcem za přítomnosti dvou svědků),
- vojenská závěť (*testament wojskowy*) (sepsaná za výjimečných okolností přesně vymezeným okruhem osob).

Pokud jde o dědické smlouvy, jsou akceptovány pouze smlouvy o odmítnutí dědictví. Takovou smlouvu může uzavřít budoucí zůstavitel a dědic ze zákona, a aby byla platná, musí být pořízena ve formě notářského zápisu.

2 Mělo by být pořízení registrováno? Pokud ano, jakým způsobem?

Závěť nemusí být registrována, aby byla platná. Závěti pořízené ve formě notářského zápisu nebo vlastnoruční závěti uložené u notáře mohou být registrovány u Státní notářské komory (*Krajowa Rada Notarialna*).

3 Existují nějaká omezení svobodného nakládání s majetkem v případě smrti (např. povinný dědický podíl)?

Polské právní předpisy nestanoví žádná omezení zůstavitelovy svobody povolát jednoho nebo více dědiců. Právo na povinný díl rovněž neomezuje svobodu zůstavitele nakládat se svým majetkem, ale chrání zájmy rodičů, potomků a manžela zůstavitele, kteří mají nárok na úhradu určité peněžité částky.

4 Pokud pořízení pro případ smrti neexistuje, kdo dědí a kolik?

V případě, že zůstavitel nezanechal závěť, platí následující pravidla:

Podle zákona děti a manžel zůstavitele dědí v první třídě; podíl, který zdědí manžel, nesmí být menší než čtvrtina pozůstalosti. V další třídě dědí zůstavitelova vnoučata (pokud zůstavitelovy děti v době zahájení dědického řízení již nežijí), pravnoučata nebo dokonce vzdálenější potomci (pokud bližší potomci v době zahájení dědického řízení již nežijí). Občanský zákoník (*Kodeks Cywilny*) rovněž stanoví, že pokud zůstavitel nemá potomky, mají nárok na dědictví ze zákona zůstavitelův manžel a rodiče; pokud nemá potomky ani manžela, přechází celá pozůstalost na rodiče zůstavitele. Pokud jeden z rodičů zůstavitele v době zahájení dědického řízení již nežije, přechází podíl na pozůstalosti, který by připadl tomuto rodiči, rovným dílem na sourozence zůstavitele. Pokud v době zahájení dědického řízení nežije žádný z rodičů zůstavitele, přechází podíly rodičů na sourozence zůstavitele. Pokud některý ze sourozenců zůstavitele v době zahájení dědického řízení již nežije, ale zanechal potomky, přechází podíl na pozůstalosti, který by připadl tomuto sourozenci, na jeho potomky. Pokud zůstavitel nemá žádné potomky, rodiče, sourozence ani potomky sourozenců, přechází celá pozůstalost na manžela zůstavitele. Pokud zůstavitel nemá žádné potomky, manžela, rodiče, sourozence nebo potomky sourozenců, přechází celá pozůstalost na prarodiče zůstavitele; pokud jeden z prarodičů v době zahájení dědického řízení již nežije, přechází jeho podíl na pozůstalosti rovným dílem na jeho děti. Pokud takové dítě v době zahájení dědického řízení již nežije, přechází podíl na pozůstalosti, který by připadl tomuto dítěti, rovným dílem na jeho děti. Pokud prarodič, který v době zahájení dědického řízení již nežije, nemá děti ani vnoučata, přechází podíl na pozůstalosti, který by na něj připadl, rovným dílem na ostatní prarodiče. Pokud zůstavitel nezanechá manželského partnera ani pokrevní příbuzné, kteří mají nárok získat dědictví ze zákona, připadne dědictví rovným dílem dětem manžela zůstavitele, pokud oba jejich rodiče v době, kdy bylo zahájeno dědické řízení, již nežili. A konečně, pokud ani jedna z výše uvedených osob oprávněných k získání dědictví ze zákona neexistuje, je zákonným dědicem pozůstalosti obec posledního bydliště zůstavitele, a pokud nelze zjistit poslední bydliště zůstavitele v Polské republice nebo pokud bylo poslední bydliště zůstavitele v zahraničí, je zákonným dědicem pozůstalosti stát.

5 Který orgán je příslušný:

5.1 v dědických věcech?

Žadatelé by se měli obrátit na notáře, soud příslušný podle místa posledního obvyklého bydliště zůstavitele nebo – pokud nelze zjistit místo posledního obvyklého bydliště zůstavitele v Polsku – na soud příslušný podle místa, kde se nachází pozůstalost nebo její část (soud pro pozůstalostní řízení) (*sąd spadku*). Pokud žádná z těchto podmínek neplatí, je soudem pro pozůstalostní řízení Okresní soud pro hlavní město Varšavu (*sąd rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy*).

5.2 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí dědictví?

Prohlášení o odmítnutí nebo přijetí dědictví se předkládá soudu příslušnému podle posledního místa bydliště nebo pobytu osoby, která toto prohlášení činí, nebo notáři. V případě osob, které mají bydliště v zahraničí, lze učinit prohlášení o odmítnutí dědictví formou stanovenou právem místa vykonání tohoto úkonu.

5.3 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí odkazu?

V polském právu existují dva druhy odkazu: odkaz *per condemnationem* a odkaz *legatum per vindicationem*. Přijmout nebo prominout lze pouze odkaz *legatum per vindicationem*. Tato možnost neexistuje pro odkaz *per condemnationem*.

Orgány uvedené v předchozí otázce jsou příslušné k přijetí takových prohlášení týkajících se odkazů *legatum per vindicationem*.

5.4 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí povinného dědického podílu?

Podle polského práva neexistuje právo na povinný díl. Lze však požadovat úhradu povinného dílu, tj. příslušnou peněžitou částku. Prohlášení o odmítnutí nebo přijetí povinného dílu se nepředkládá.

6 Stručný popis postupu k vypořádání dědické věci podle vnitrostátního práva, včetně vypořádání majetku a jeho rozdělení (včetně informací o tom, zda byl postup k vypořádání dědické věci zahájen soudem, nebo zda jej zahájil jiný příslušný orgán bez návrhu)

Osoba, která si přeje získat doklad potvrzující její status dědice, může buď podat žádost o soudní prohlášení o nabytí dědictví, nebo získat registrovanou listinu potvrzující dědictví od notáře. Pokud existuje několik dědiců, může být pozůstalost na jejich žádost rozdělena soudem v řízení o vypořádání dědictví nebo notářem na základě smlouvy o vypořádání dědictví ve formě notářského zápisu.

7 Jak a kdy se člověk stane dědicem nebo odkazovníkem?

Osoba se stává dědicem nebo odkazovníkem po zahájení dědického řízení podle zákona (dědictví však může být odmítnuto).

8 Jsou dědicové odpovědní za dluhy zůstavitele? Pokud ano, za jakých podmínek?

Odpovědnost za dluhy v rámci dědictví se liší v závislosti na způsobu přijetí dědictví. Dědic může přijmout dědictví s neomezenou odpovědností za dluhy (prosté přijetí) (*przyjęcie proste*), přijmout dědictví s omezenou odpovědností (přijetí s výhradou soupisu) (*przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza*) nebo se dědictví vzdát. Pokud je dědictví přijato s výhradou soupisu, dědic odpovídá za dluhy z dědictví pouze do výše hodnoty majetku pozůstalosti stanovené v soupisu majetku pozůstalosti nebo v protokolu o soupisu. Dědic, který se vzdal dědictví, neodpovídá za dluhy. Prohlášení o vzdání se dědictví nebo o jeho úplném přijetí (*przyjęcie spadku wprost*) by mělo být učiněno do šesti měsíců ode dne, kdy se dotyčná osoba o dědictví dozvěděla. Pokud během této doby není učiněno žádné takové prohlášení, má se za to, že dědic přijal dědictví s výhradou soupisu. Spoludědicové odpovídají za dluhy z dědictví společně až do rozdělení pozůstalosti. Od okamžiku rozdělení pozůstalosti odpovídají dědicové za dluhy z dědictví v poměru svých podílů.

9 Jaké dokumenty a/nebo informace se obvykle vyžadují pro účely registrace nemovitého majetku?

Aby bylo možné zapsat nemovitý majetek, který je součástí pozůstalosti, do katastru nemovitostí a hypotečního rejstříku, musí dědic zpravidla předložit doklady potvrzující jeho status dědice, tj. rozhodnutí soudu potvrzující nabytí dědictví (*postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku*) nebo zapsaná listina potvrzující nabytí dědictví (*zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia*).

9.1 Je jmenování správce pozůstalosti povinné nebo povinné na vyžádání? Pokud je povinné nebo povinné na vyžádání, jaké kroky je třeba podniknout?

Za prvé platí, že podle polského práva lze správce pozůstalosti (*zarządca spadku*) jmenovat z moci úřední nebo na žádost, když z jakéhokoli důvodu existuje riziko, že majetek nebude rozdělen tak, jak bylo zamýšleno. Za tímto účelem by zúčastněná strana měla předložit žádost soudu příslušnému ve věcech majetku zůstavitele s cílem prokázat, že je dědicem nebo odkazovníkem, případně že má nárok na povinný díl. Žádost může podat i vykonavatel závěti, spolumajitel majetku, osoba, které společně vznikl nárok na práva zůstavitele, věřitel s písemným dokladem o dluhu zůstavitele nebo finanční úřad.

Za druhé v případě dědictví, o něž se nikdo nepřihlásí, jmenuje soud správce pozůstalosti, a to z moci úřední nebo na základě žádosti.

9.2 Kdo je oprávněn vykonávat pořízení pro případ smrti zůstavitele a/nebo spravovat pozůstalost?

Zůstavitel může ve své závěti povolovat vykonavatele závěti (*wykonawca*), který bude spravovat pozůstalost po

smrti zůstavitele. Jmenování vykonavatele závěti nabývá účinnosti okamžikem zahájení dědického řízení (tj. smrtí zůstavitele). Jmenovaný vykonavatel závěti může soudu nebo notáři předložit prohlášení, že odmítá přijmout jmenování vykonavatelem závěti. Následkem takového prohlášení je ztráta postavení vykonavatele závěti. Pokud nebyl jmenován žádný vykonavatel závěti nebo pokud jmenovaný vykonavatel závěti odmítl jmenování přijmout, spravují pozůstalost dědicové.

9.3 Jaké pravomoci má správce pozůstalosti?

Vykonavatel závěti by měl spravovat pozůstalost, hradit dluhy plynoucí z dědictví, zejména vykonávat odkazy a pokyny, a následně rozdělit pozůstalost mezi dědice v souladu se závětí a s příslušnými právními předpisy, v každém případě však bezprostředně po vypořádání majetku.

Vykonavatel závěti může podávat žaloby a být žalován v záležitostech týkajících se správy pozůstalosti, její uspořádané části nebo určitého majetku. Může rovněž podávat žaloby v záležitostech týkajících se práv, které jsou součástí dědictví, a být žalován v záležitostech týkajících se dluhů plynoucích z dědictví.

Vykonavatel závěti by měl rovněž vydat předmět konkrétního odkazu osobě, v jejíž prospěch byl tento odkaz učiněn.

10 Jaké dokumenty se běžně vydávají podle vnitrostátního práva v průběhu nebo na konci řízení o dědictví k prokázání statusu a práv oprávněných osob? Mají specifické důkazní účinky?

Osoba, která je dědicem ze zákona, musí předložit kopie příslušných dokumentů o osobním stavu, které dokládají její vztah k zůstaviteli (např. rodný list, oddací list). Dědic ze závěti nebo odkazovník by měl předložit závěť dokládající jeho práva k dědictví.

Tyto internetové stránky jsou součástí portálu [Your Europe](#).

Uvítáme jakoukoli vaši [zpětnou vazbu](#) k užitečnosti poskytnutých informací.

■ Poslední aktualizace: 17/03/2026

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.